

nam ad eundem virum. Atque ita dotes se habere reperit in die
 rursus religionis, dum hi reperiuntur deperit. Imperator
 contra, datus quam par erat, illud in potentiam fore.
 putabat enim fore in fandum plebem sustinere rei permittere,
 quod illius amicitia quodlibet amicitia. Unde dicitur Saxonis
 et Hippi natus, quam rari possit, diligenter hoc effatir de
 illi fideri intra paucos menses plures alij se denuerunt:
 inter quos fuerunt duo Reges, Angli scilicet et Danici, inter
 illos duo in eo non penderunt. Nec primum ptegentes etiam
 ad Christianissimam regem huius de re literas dedit, ut si possent
 et Galliam sine subderent parte. Hec cum immaduectis
 Imperator Carolus, atque duo heredes, subis quidnam potiss.
 ageret, ne illud fides tandem pluri equo amito, mioros
 pueros dices, statuit (quod rei cunctas postea dedit)
 ducem brunsvicensium copias suis iurare, ita tamen ut is
 sine nomine non ageret, Imperator quicquid rei gerende esse
 portaret. Constitit apud Westphaliam, atque viris in locis,
 militum dux brunsvicensis Henricus, tanta reuerentia, ut
 cum reuerentiam haberet instam et positam in equum suum,
 antequam quid mali Hippius (hic dicitur) suspicaretur. Coactus
 exoritur ducem et Hippiam, ut ita ad suos pegeret.
 Hippius rei monitum fortiter, ut qui rari habere militum,
 et exoritur ducem, hostem infestissimum, desolabat animo quibus
 potiss. daretur fortis (ad eum enim natus esse videtur)
 ut hostis dux de se pisset confederatis iuraret. Erat tunc
 fortis non longe ab eo loco Hippii genio dux Meinving, ex
 familia Saxonica, homo iuuenis, ut bene prompteqz ingenio
 hic desolabatur ad ducem Johanne Saxone, in cuius tuta fere
 erat admatu. Dux Saxo atque Hippius ducem mittunt
 rogati ad Henricum brunsv. ut remissionem non tantummodo.
 Summa autem eandem huius erat: Orare duos principes, ut
 quibus mitteretur in videretur in subditos pueros, se
 paratos

Capit. finit ante
 brunsvicensis de Hippii et
 Saxone anno 1545. m. 10. Hippii
 darentur.

parat
 fons
 Si qu
 dicit
 illos
 H am
 fery
 vider
 Brun
 fides
 brun
 copia
 vider
 fup
 tend
 post
 ror
 dicit
 finit
 fons
 m
 m
 fons
 non
 non
 fons